

GLASBENA ZORA

Izdaja dne 16. vsakega meseca

FR. GERBIČ

v Ljubljani.

Cena za pol leta 1 glđ. 50 kr.

GLASBENA ZORA

✦ ✦ ✦ Izhaja 16. dne vsakega meseca in velja za pol leta z muzikalno prilogo vred 3 krone. ✦ ✦ ✦
Uredništvo in upravnništvo: Turjaški trg šte. 1.

O programu in stališču „Glasbene Zore“.

Z današnjo številko se predstavlja «Glasbena Zora» svojim naročnikom v obliki in opravi, v kakoršni bo izhajala odslej. Naj bi jim ugajala in enako jutranji zarji, katera vstaja pred solničnim izhodom, žarila v naše domače loge, povsod, koder se glasi slovenska pesem!

Vsakdo, kdor izdaja pri nas kak perijodičen list, vé iz lastne skušnje, da mu pri tem ne rastejo cvetice na njegovih potih. List, ki se peča zgolj z umetnostjo, pa ima še težji položaj. V prvi vrsti je tu opomniti, da se pri malih narodih ni nadejati dovoljnega števila naročnikov, da bi bil tako s te strani izdajatelj zavarovan. V drugi vrsti pa ima še posebno urednik takega lista jako težak položaj. Temu ne ugaja to, drugemu ono. Kar je prvemu pretežko in preumetno, zdi se drugemu prelahko, ne dovolj originalno, ne dovolj umetniško izdelano i. t. d. Vsakdo sodi list subjektivno, s stališča svoje glasbene naobraženosti ali pa po lokalnih razmerah, v katerih živi in za katere ravno potrebuje glasbenega gradiva. Vse te okolnosti mora izdajatelj in urednik lista vpoštevati. A kje je človek, ki bi mogel ugoditi vsem?! —

Uredništvo je dobilo od svojih naročnikov nekoliko dopisov, v katerih se jako laskavo izražajo o nekaterih skladbah, med tem ko drugim zopet te niso všeč in hvalijo druge, katere so prvim pretežke, preumetne itd. Samo prvim ne sme ugajati urednik iz umetniških razlogov in samo drugim ugajati ne more izdajatelj iz gmotnih obzirov, ako hoče, da zamore list sploh izhajati. Naša pevstva društva po deželi in z malo izjemo tudi v mestih niso tako izurjena, da bi se mogla lotiti vedno le težkih kompozicij. Ako bi tedaj «Glasbena Zora» ne računala s to okolnostjo, odpadla bi večina naročnikov, in s kakimi 20 ali 30 naročniki, to ve vsakdo, pa list ne more izhajati.

Uredništvu se je zdelo potrebno omeniti vse te ozire in ovire, da s tem nekoliko bolje pojasni stališče, katero zavzema pri izdaji «Glasbene

Zore», ter da se bo delovanje tega glasbenega lista tudi s tega stališča presojalo. Gledališki ravnatelj v malem mestu, kateri bi hotel siloma svojemu občinstvu vrvitati same drame in tragedije, bi moral kaj kmalo zapreti vrata Talije. Previdno ravna le taisti, kateri si umè občinstvo ohraniti s tem, da podaja vsakemu nekaj, kar je dostojno njegovi naobraženosti. Tako je potem tudi možno vzgajati polagoma sicer, a uspešno okus svojega občinstva. Enako stališče bode zavzemala tudi «Glasbena Zora» glede svojih naročnikov in vsakdanjih potreb. Prinašala bo zato težje in lažje izvedljive skladbe, da tako ponudi vsakemu nekaj.

Toda naj se nas krivo ne umè; s težkimi in lahкими skladbami ne označujemo njih umetniške vrednosti, ker težko ni identično z dobrim in lahko ne s slabim.

Berilo «Glasbene Zore» bo obsegalo poučne članke glasbene vsebine, životopise slovečih in zasluženih skladateljev slovanskih, poročila iz glasbenih krogov in naših pevskih društev o njih delovanju, poročila o proizvodih na polju naše glasbene literature in o izvajanju glasbenih del itd. Uredništvo, katero se iskreno zahvaljuje vsem dosedanjim sotrudnikom «Glasbene Zore» za njih prijazno pripomoč, jih prosi, da mu ostanejo zvesti tudi v prihodnje, ter vabi iznova vse druge naše skladatelje, da ga pri tem podpirajo bodisi s skladbami, bodisi s primernimi člankami za «Glasbena Zora». Takisto prosi tudi vsa naša pevstva društva in glasbene kroge, da mu blagovolijo sporočati o svojem delovanju v primernih, kratkih poročilih. O prilikah koncertov in glasbenih produkcij naj nam blagovolijo naznanjati svoje vsprede in jedrnata poročila o izvajanju taistih.

»Glasbena Zora« je začela izhajati v sedanjem obsegu in obliki, dasiravno je dosedanje število njenih naročnikov mnogo premajhno, da bi mogla z njih naročnino pokrivati vse stroške, le v trdni nadi, da se vsaj v bližnjem času pri-

M D 77 | 1983

glasi še toliko naročnikov, kolikor jih je za njen obstanek neobhodno potrebno. V to svrhu pa prosim vse one, kateri se zanimajo za domačo glasbeno umetnost, da blagovolijo v svojih krogih delati na to, da se «Glasbena Zora» med njimi čedalje bolj razširi. Le tako je možen njen obstanek. Poleg obilega dela uredništva prizadeva izdaja lista tudi znatne denarne žrtve, katerih uredništvo samo ne more zmagovati, ako mu za domačo izvirno glasbeno slovstvo navdušeno občinstvo ne priskoči na pomoč z izdatno podporo.

Uredništvo «Glasbene Zore» ne teži pri svojem podjetju za materialno koristjo, temveč mu je pri srcu le napredek domače stvari. Zato pa je dolžnost zavednih krogov našega občinstva, da ga pri tem podpirajo, ker kakor se pri nas trudi, da bi vse stroke umetnosti napredovale, tako tudi ne smemo pustiti, da bi zaostajala glasbena literatura, in iz tega uzroka treba nam je strokovnega glasbenega lista, čegar naloga je pospeševati razvoj glasbene umetnosti.

Ko so se leta 1870 v Zagrebu akademiki «jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti» v eni svojih sej posvetovali, kaj naj bi se vse storilo, da bi hrvaške dramatične in operne predstave uspešno napredovale, povabili so tudi mene, urednika tega lista, na to posvetovanje. Pozabil ne bom nikdar, kar je takrat govoril tedanji, prerano umrli predsednik akademije, veleučeni doktor Rački. Rekel je mej drugim: «Gospoda moja, mislite li, da bi se bili Lahi kdaj povzpeli do te svetovne veljave, kakoršno uživajo dan-

dan, ako bi se ne bila pri njih gojila že v prvih časih umetnost s tisto požrtvovalno ljubeznijo in resnobo, o kateri nam pripoveduje zgodovina? Mali narodi morejo tekmovati in imponirati v velikem svetovnem koncertu le s svojimi veleumi na polju znanosti in umetnosti in take veleume morejo imeti tudi mali narodi».

Požrtvovalna ljubezen in resno delovanje za stvar, kje pa ste pri nas?! Kje je večina pevskih in drugih narodnih društev, katerim bi bila prva dolžnost, stati v vrsti naročnikov «Glasbene Zore»? Kje so vsi tisti glasbe zmožni in glasbo ljubeči krogi, kateri bi morali in so poklicani podpirati razvoj domače umetnosti? Z malo izjemo ne najdemo jih v vrsti onih, kateri so z veseljem prihiteli na pomoč «Glasbeni Zori». Mislite li, da bi se bili drugi slovanski narodi, posebno pa češki narod, kdaj dvignili na tako višino glasbene umetnosti, da imponirajo ž njo vsemu svetu, ako bi njih glasbenikov požrtvovalno občinstvo ne podpiralo izdatno? Vas vse in vse one, katerim je za razvoj in napredek domače umetnosti, pozivlja daues «Glasbena Zora», da si jo vzdržite, ter vam kliče v spomin besede našega pesnika, ki poje:

«Zakon narave je tak, da iz malega zraste veliko.»

Tudi «Glasbena Zora» poklada v svojem početku malo zrno v tla domače umetnosti z željo in v nadi, da vzraste iz njega s časom veliko drevo, katero bo obrodilo mnogo zaželjenega sadu. V to naj pomorejo Bog, požrtvovalnost in resno delovauje vseh za domači napredek vnetih krogov!

O vodilnem tonu.

Vodilni ton se imenuje ton, kateri leži na sedmi škalni stopnji. Kot tak ima naravno težnjo stopati v osmo škalko stopnjo, vodi tedaj v škalko zakončanje, od tod ima tudi svoje ime. Pravilno stopanje vodilnega tona v akordu, ki sledi za njim, je toraj v osmo škalko stopnjo. Vpraša se pa, ali mora vodilni ton vedno stopati v osmo škalko stopnjo? — Ne, — le tedaj, ako sledi za njim akord, v katerem se nahaja osma škalka stopnja, kar se tedaj zgodi, ako za dominantovim trizvokom ali septimovim akordom in za vsemi, od teh izpeljanimi akordi sledi bodisi tonični trizvok, bodisi kak iz tega izpeljan akord, n. pr.

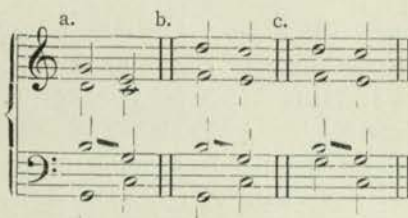
Ako sledi za akordom, v katerem se je nahajal vodilni ton, tak akord, v katerem ni tona osme škalkne stopnje, kakor v naslednjem primeru pri *a.* in tedaj, ako ima vodilni ton v akordu samo pomen melodiškega prehajalnega tona, kakor pri *b.*, tedaj njegovo stopanje ni vezano v osmo škalko stopnjo.

Razun gori navedenih slučajev more vodilni ton od svojega pravilnega stopanja storiti izjemo tudi tedaj, kadar se nahaja v kakem srednjem glasu, kjer ni njegova težnja stopanja v osmo škvalno stopnjo tako pregnantna in očitvidna, kakor v zunanjih glasovih, toda le tedaj, ako prinaša namesto njega v naslednjem akordu kak drug glas ton osme škvalne stopnje in sicer v isti višini, v kateri jo je imel prinesiti vodilni ton, n. pr.

Najmanj se opazi ta izjemni postop vodilnega tona tedaj, ako prinaša kak drug glas enake kategorije namesto njega ton osme škvalne stopnje, n. pr. v mešanem zboru sopran namesto alta, kakor v gori navedenih primerih. Manj ugaja tak izjemni postop vodilnega tona tedaj, ako se nahajata vodilni ton in na to ton osme škvalne stopnje v glasovih dveh različnih kategorij, n. pr. vodilni ton v tenoru, ton osme škvalne stopnje pa v altu ali sopranu, ker je razloček teh dveh kategorij glasov po zvoku tako očiten, da se nepravilnost stopanja glasu takoj opazi, posebno pa še, če sledi osma stopnja v kaki višji oktavi in ne v isti višini, v katero bi bil moral vodilni ton iti neposredno. Zato so nekateri starejši teoretiki proti postopu, kakoršni so v naslednjih primerih pri *a*, *b* in *c*, posebno proti zadnjemu, kjer stopa bas s tenorom v ravnožežnem smeru.

Na klavirju, kjer imajo vsi toni zvok enake lastnosti, se te izjeme ne glase našemu posluhu tako očitno kakor tedaj, ako se vršé v glasovih dveh različnih kategorij.

Omenjati bi bilo še pri tej priliki, da se radi karakteristike vodilnega tona, kateri je tako rekoč vezan na predpisani postop, ta ton v akordih ne sme podvajati, da se s tem zapreči nedovoljeni postop dveh glasov v oktavah, razun v sekvencah, v katerih se sledstvo akordov ne sme spreminjati, kakor nam kaže sledeči primer pri *

To se je uredništvu zdelo umestno navesti, ker je iz nekaterih skladb, katere so mu bile poslane z namenom, da jih »Gl. Zora« priobči, razvidno, da nekateri s pravilnim ravnanjem vodilnega tona niso čisto na jasnem.

Vesti iz umetniškega sveta.

Naš vrli in dični skladatelj g. dr. Benjamin Ipavec je obhajal v začetku decembra pretečenega leta svoj sedemdesetletni rojstni dan. Pri tej priliki so mu priredili slovenski visokošolci v Gradcu slavnosten večer, da mu tako pokažejo, kako visoko čislajo njegove zasluge za procvit slovenske glasbe sploh in še posebno za procvit slovenske pesmi. Ž njimi pa se je ta večer v duhu združil gotovo ves slovenski narod kjerkoli se glasi slovenska pesem, saj ga ni ne kraja in ne pevskega zbora, kjer bi se ne prepevali njegovi priljubljeni napevi, v katere je umel Ipavec vdihniti vso milino narodnih napevov, kakor da bi bili vzrastli iz naroda samega. «Glasbena Zora», katere odlični sotrudnik je naš slavljeneec g. dr. Benjamin Ipavec, in ki bo imela še priliko obširneje baviti se z njegovimi zaslugami za slovensko glasbo, mu kliče, če tudi šele naknadno,

pa tolikanj bolj iz srca in iskreno: Da ga Bog poživi in nam ga ohrani še na mnoga leta!

Kakor se čuje, dobil je naš rojak gosp. Fr. Bučar, tenorist dvorne opere v Darmstadtu, povabilo, da gostuje na engagment na dvorni operi na Dunaji, kjer ima peti še ta mesec uloge Don Joseja, Rhadamesa in Erika. Našemu občinstvu je ta simpatični in vrli pevec še v jako dobrem in milem spominu iz dobe njegovega delovanja na našem slovenskem gledališču, čegar odlični član je bil Bučar tedaj, ko se je ustanovila slovenska opera na našem odru. Mi mu ponosni čestitamo k njegovi umetniški karijeri, katero smo mu prorokovali že izpočetka!

«Slavjanska Lira», list za tamburaške zборе, prične izhajati v Trstu s 15. januarjem 1900. Izhajala bode v zvezkih mesečno na veliki četrtinski obliki na dveh polah, to je 16 straneh,

ne vŕševši platnic. «Slavjanska Lira» bo prinašala izključno le tamburaške koncertne skladbe, nalašč prirejene za razne koncerte, veselice itd. Vsebina «Slavjanske Lire» bodo sledeči komadi: Venčki raznih slovanskih narodov, pesmi za en, dva in več glasov s spremljevanjem, fantazije, varijacije, idile, gavotte, romance, serenade, odlomki iz različnih oper in operet, menuetti, operni in operetni potpourri, kakor tudi koračnice, mazurke, valčki, polke itd. Celoletna knjiga «Slavjanska Lira» bo imela z naslovom in kazalom 200 strani, na katerih bo 30—35 različnih, gori označenih modernih skladb, ter bo stala za vse leto po pošti pošiljana le 15 K, za pol leta pa 8 K av. velj. Naročnino treba je poslati najprej, vsaj do 10. januarja 1900, ker se bo tiskalo le malo izvodov več, nego bode naročnikov. Uredništvo «Slavjanske Lire» je v Trstu, ulica Cologna štev. 2, I. nadstropje. Na obilo naročanje vabi Hrabroslav Vogrič, učitelj glasbe, vodja pevskega in tamburaškega zbora «Kolo» v Trstu.

Vsem tamburaškim zborom in ljubiteljem tamburanja novo podjetje toplo priporočamo.

V Ljubljani se je ustanovilo lanskega leta meseca julija «Slovensko umetniško društvo», katerega namen je pospeševanje slovenske umetnosti sploh, prirejanje slikarskih, kiparskih in drugih razstav bodisi samo domačih, bodisi slovenskih ali neslovenskih umotvorov, podpiranje mladih talentov in končno izvrševanje vseh po zakonu dovoljenih shodnih pravic; varovanje umetniških pravic svojih členov, gojenje družabnosti, prirejanje zabav in poučnih predavanj, izdajanje

reprodukcij, knjig, brošur in tiskovin sploh; sklepanje zvez z inozemskimi umetniškimi društvi in posredovanje med slovenskimi umetniki in odbori mednarodnih razstav. Člen društva more postati vsaka oseba, katera se zaveže izpolnjevati društvene dolžnosti in podpirati gori naveden smoter društva. Členi društva se delé v častne, ustanovne, podporne in izvršujoče. Ustanovnik postane vsak člen, kateri enkrat ali pa v dveh obrokih plača prinesek 50 K. Podpornik postane vsak člen, ki plača na leto najmanj 6 K. Plačuje se tudi v obrokih, katere določi odbor. Izvršujoči člen postane vsak umetnik, slikar, kipar, gravér, arhitekt, ali sploh obrazovalni umetnik; nadalje pisatelj, glasbenik in dramatični umetnik, ki je Slovenec ali mej Slovenci bivajoč Slovan in ki plača 6 K na leto. Plačuje se tudi v obrokih, katere določi odbor.

Za sedaj ima to društvo vsako sredo zvečer ob 8. uri v «Narodnem domu» «jour-fixe», pri katerem so na dnevnem vspredu predavanja, glasbene produkcije, petje, deklamacije, dramatični nastopi itd. Do sedaj je bilo na teh večerih, kateri so bili mnogobrojno obiskovani, vedno prav živahno, ter so se jako dobro obnesli, tako da so se vsem priljubili. Želeti bi bilo, da se za to društvo interesujejo tudi širši krogi našega občinstva, ter da ga s svojim pristopom izdatno podpirajo. Kdor želi k taistemu pristopiti, naj se oglasi bodisi osebno ali pismeno pri društvenemu predsedniku g. ces. svétniku Ivanu Franketu, pri društvenem tajniku g. Engelbertu Ganglu ali pa pri uredniku tega lista kot društvenem blagajniku.

Opazka uredništva: Ker so dosedanji zvezki «Glasbene Zore», razun prvih dveh vsi pošli, ne moremo novim naročnikom ž njimi več postreči. Ker bi tedaj novi naročniki ne imeli celega letnika, je pričela po želji in nasvetu mnogih naročnikov z današnjim zvezkom izhajati «Glasbena Zora» kot s prvim brojem II. letnika, kar se nam zdi še tudi zato umestno, da letnik vselej prične z začetkom leta in se završi s koncem leta. To naj blagovolijo vzeti na znanje posebno oni gospodje naročniki, kateri so si naročili vse že do sedaj izdane zvezke «Glasbene Zore». V to svrho poslani denar vpisal se jim je kot naročnina za novi II. letnik. Prva dva zvezka «Glasbene Zore» pretečenega leta se lahko dobita, kdor si jih želi, zvezek po 50 vinarjev.

Današnji zvezek se pošilja še vsem častitim dosedanjim naročnikom. Kdor izmed njih bi ne želel biti odslej naročnik «Glasbene Zore», naj vrne ta zvezek tekom osmih dnij nepokvarjen uredništvu nazaj.

Naj blagovolijo častiti naročniki še na znanje vzeti, da so tiskarske zapreke krive, da ta zvezek ni izšel pravočasno.

Listnica uredništva.

— G. A. S. v G. Poslane skladbe v tej harmonični opravi niso za rabo. Prirojene nadarjenosti za glasbo Vam ne manjka, toda brez poznavanja harmoničnih pravil in pa samo z dobrim sluhom se ne da v glasbi nič dobrega opraviti. Učite se harmonije in pravil o glasbenem skladanju! — G. F. T. v V. Ker je prvi letnik «G. Z.» pošel, vknjižila se je naročnina za vse leto. —

Ko gledam ti v oči.

Besede priredil Ant. Funtek.

Andante amabile.

Uglasbil **Vinko Krek.**

Tenor I. in II.

mf *p* *molto rit.*

Ko gle-dam ti v o - či le - pé, u-mre mi bol, u-mre gor-
ti v o-či le - pé, u - mre mi bol, u-

Bas I. in II.

mf *mf* I. Bas espress.

mf a tempo *f* rit.

jé. Kop-ne-čih ust sla-dak po-ljub živ-lje-nje vli - va no - vo v trup.
mre gor-jé. sla-dak, sladak poljub živ-lje-nje vli-va no-vo

mf a tempo rit.

Bariton-solo

Più lento, con espressione

rit. a tempo

Ka-dar na pr-sih ti slo - nim, v ne-be-ški sla-sti se to - pim. A ka - dar

Zbor: mrmraje. *p* rit. a tempo

Più mosso.

deš, da lju - biš me, pa sol-ze pla - kam ža - lost - ne.

mf A ka - dar

Tempo I.

deš, da lju - biš me, pa sol-ze pla - kam ža - lost - ne. Ko gle - dam

mf sol-ze pla-kam

mf a tempo

ti v o - či le - pé, u-mre mi bol, u-mre gor - jé. Kop-ne - čih

ti v o - či le - pé, u - mre mi bol, u - mre gor - jé.

mf espress. a tempo

f molto rit.

ust sla - dak po - ljub živ - lje - nje vli - va no - vo v trup.

f molto rit.

„Sijaj solnčice“.

(Besede narodne.)

Po narodnem napevu priredil **F. Ferjančič**.

Moderato. *p*

Tenor I. in II.

Si-jaj, si-jaj soln-či-ce, oj soln-ce ru-me - no! Ka-

Legato. *pp*

Bas I. in II.

Si - jaj soln - ce, si - jaj

ko bom s'ja-lo soln-ce, k' sem vedno ža-lost - no! *f* Si-jaj, si-jaj soln-či-ce, oj

soln - ce ža - lost - no! *f* Si - jaj

soln-ce ru-me - no! Ka - ko bom s'ja-lo soln-ce, k' sem vedno ža-lost - no!

p rit.

Meno mosso. Solo. *mf*

1. Soln-ce zgo-daj go-ri gre, de - kle-ta jo - ka - jo, ker
2. Soln-ce zgo-daj do-li gre, pa - stir-ci tar-na - jo, do-

pp

Zbor.

1. Solnce zgodaj go-ri gre, de - kle-ta jo - ka -
2. Solnce zgodaj do-li gre, pa - stir-ci tar-na-

pp

1. ra-de bi le - ža - le, pa vsta-ti mo-ra - jo.
2. mov bi ra-di gna - li, pa če-de ni-ma - jo.

1. jo, ker ra-de bi le - ža - le, pa vsta-ti mo-ra - jo.
2. jo, do-mov bi ra-di gna-li, pa če-de ni-ma - jo.

pp *rit.*

pp *rit.*

a tempo

p Brenčé. Legato.

pp *rit.*

pp

f *a tempo*

Si-jaj, si-jaj soln-či-ce, oj soln-ce ru-me - no! Ka - ko bom s'ja-lo

Si - jaj

Imo. *rit.* *p*

soln-ce, k' sem ved-no ža-lost - no!

rit. *p*

Il do. *rit.*

soln-ce, k' sem vedno ža-lost - no!

rit.

Večerna.

Besede in glasbo zložil **Janko Leban.**

Sopran.
Alt.

1. Solnce se ni-ža za gô - ro, Ve-je ve-tri-ček le - han; le - han;
2. Pri-šel drug večer bo sko - ro, Zvon se gla-sil bo iz lin, iz lin,

Tenor.
Bas.

1. Zêm-ljo noč kri-la bo sko - ro, Mi-nil je zo-pet, je zo-pet en dan ...
2. Zna-nil čez plan bo in gô - ro: »Re-šen na vek je, na vek je tr-pin!«

1. Zvo - no - vi zvo - ni - jo, In A - ve - ma - ri - jo Po-
2. Te - daj bo - dem sre - čen: Mir vži - val bom ve-čen V na-

1. bož - no zdaj mo - li Tr - pe - či, tr - pe - či zem - lján,
2. ró - ča - ju bož - jem Sred raj - skih, sred raj - skih vi - šín!

Ildo.
mf *p*

1. Tr - pe - či zem - lján, Tr - pe - či zem - lján.
2. Sred raj - skih vi - šín! Sred raj - skih vi 7 šín!

Slutnja.

Andante.

Besede Eng. Ganglove.

Uglasbil **Fr. Gerbić.**

Tenor I. in II. *p*

Slut-nja bla-ga v du-ši vsta-ja, Ka-dar svet je po-mla-jen: Glej, cve-

Bas I. in II. *p*

Me-ni tu - di se raz-

to - či maj pri - ha-ja, Sr-cu ne-se sre-če sèn. Me-ni tu-di

f *espress. p*

ši - ri, Nje-ga mir - ni, ti-hi hram, Ra-do - sti od-pró se

se raz-ši - ri Nje-ga mir-ni, ti-hi hram, Ra-do-sti od-pró se

f *p* *ff*

vi-ri, Ki jih ne o-ku-šam sam, Ki jih ne o-ku-šam sam, V vr-tu

mf *p*

K nji za - ha - jam, kjer ži-

mo-je dè-kle bi-va Da-leč tamkaj za go - ró, K nji za-ha-jam, ac - cel - ler.

f *espress.* *f*

vi - va **Largo.** Za-me o - na, jaz za njo!

kjer ži-vi - va Za-me o - na, jaz za njo! Za-me o-na, jaz za njo!

ff *mf* *ff* *mf*

Usmév.

Moderato.

J. Bartl.

Tenor I. in II.

Vse - lej než - no se na - sme - ješ, Ka-dar mi - mo te - be

Bas I. in II.

p *mf* *p* *mf*

p grem, A ni - ko - li mi ne *mf* dé - ješ, Na - de - ja - ti li se smem? Na - de -

p *mf* *f*

Tu - di sam Tvoj u -

mf ja - ti li se smem? *mf* Tu - di sam se ti na - smé-jem,

mf

smév A ka - ko

f Tvoj u-smév mi do - bro dé, *p* A ka - ko ga naj u - me-jém, Sr - ce

p

poco ritard.

mf ra-nje-no ne vé, A ka - ko ga naj u - me-jém, Sr-ce ra-nje-no ne vé.

mf poco ritard.